

Sant Jordi és festiu a Catalunya des del segle XV **LA MÉS A MÉS**

El llibre i la rosa, una tradició amb molta història

Redacció. Amb l'abril arriba també una de les diades més típiques del nostre país: Sant Jordi. Els protagonistes són les roses i els llibres, però, perquè?

En un principi, pel segle XIII, la devoció a Sant Jordi la tenien principalment els cavallers. Uns anys més tard, concretament el 17 d'abril de 1456, la Generalitat de Catalunya va declarar el 23 d'aquell mes com a dia de festa, i dos segles més tard, s'aprovà oficialment que el 23 d'abril fos dia festiu de Catalunya, tot i que actualment és feiner.

Com diu la llegenda, Sant Jordi va salvar la princesa d'aquell monstre ferotge que arrasava les terres del reialme i d'aquí li ve que sigui també el patró dels enamorats. El costum de la rosa no té l'inici tan clar; tot sembla apuntar que va néixer a la Fira dels Enamorats que se celebra-

va a Barcelona pel segle XV, en la qual a les senyorettes que hi assistien se'ls hi regalava la flor.

La festa del Dia del Llibre té un origen més recent. Va començar a celebrar-se un 7 d'octubre del 1926 en commemoració del naixement de Miguel de Cervantes. L'any 1930 es va traslladar la data a la que avui coneixem, dia de la mort de l'escriptor. Més tard, el 1995, la UNESCO instiuia el 23 d'abril com a Dia Mundial del Llibre.

Com cada any, l'oferta edi-

torial serà pràcticament infinita, i als escriptors consagrats se'ls hi afegeixen els mediàtics. Des del PONENT en Lluita! proporcionem alguns dels títols més interessants: "Contra l'oblit-refugis antiaeris poble a poble" de Judith Pujadó; "Camí d'Ítaca" d'Oleguer Presas i Roc Casagran; "Insults i disbarats contra l'Estatut de Catalunya" de Daniel Gómez; "Éric i l'exèrcit del Fènix", d'Éric Bertran. •

LES JERC-PONENT RENOVEN L'EXECUTIVA

TARREGA. Les Joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya de Ponent van escollir a Andreu Sánchez, militant de les JERC d'Aitona com a Portaveu Regional pels propers dos anys. Junt amb ell formen la nova Comissió Executiva Joan Charles, nou responsable de la Secretaria d'Organització, Neus Larré, encarregada de la Secretaria de Finances, Vanessa Esteve, al capdavant de la Secretaria de la Dona, i Marta Vilalta, responsable de la Secretaria de Comunicació i Premsa.

El nou portaveu, Andreu Sánchez, va remarcar que les JERC-Ponent s'han de con-

vertir en "l'organització juvenil política de referència a les comarques de Lleida". Al congrés, celebrat a Tàrrrega, hi van assistir una cinquantena de persones, entre les quals destaquen l'històric dirigent d'ERC, Víctor Torres i el Portaveu nacional, Pere Aragonès. •

Sánchez, al mig, i la resta d'equip

Membres de Jerc alpicat i Jerc Lleida van rebre homenatge a Martí Marcó, ex militant de les JERC assassinat per la policia espanyola ara fa 27 anys.

Pàgina 2

Editorial:
Per molts anys,
ERC!

Opinió:

El jovent en el
punt de mira

Pàgina 3

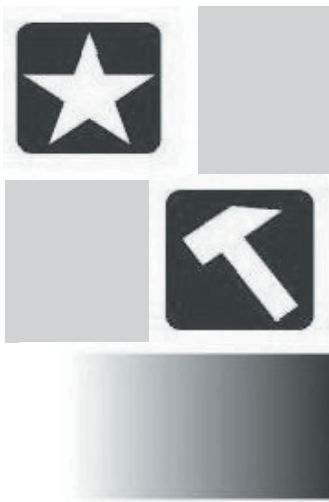
Entrevista a
Éric Bertran,
el noi acusat
de voler viure
plenament en
català

www.jerc.net
jerc@jerc.net

EDITORIAL

75 anys d'esquerra independentista

El març de 1931 naix el projecte polític d'Esquerra Republicana de Catalunya. Es creen al mateix temps, les Joventuts d'Esquerra Republicana Estat Català, les anomenades en aquells temps JEREC. I a més coincideix en el temps amb la proclamació de la segona República. De tot això en fa 75 anys, però encara que passin els anys, a voltes sembla que la història es repeteixi i que els ideals de llavors esdevinguin els mateixos que ara.

L'ERC dels anys trenta va apostar per una nova organització de l'Estat, per les llibertats nacionals de Catalunya i per l'obtenció d'un Estatut digne per

a poder prosperar com a país. Malauradament, l'Estat de Núria fou retallat per les Corts. Setanta-cinc anys després, la retallada s'ha tornat a produir, i s'ha perdut una nova oportunitat brindada per una situació política, a priori, favorable. Després de la República, és ben conegut com va continuar la història: una llarga i fosca travessia pel franquisme amb repressió social i política durant la qual els drets civils, socials i econòmics van negar-se, la llengua catalana es va perseguir i la Generalitat es va abolir en un nou intent de genocidi cultural.

Ara toca la feina de mirar enrera i fer les valoracions oportunes per aprendre del passat. Són tres quarts de segle d'experiència lligada a la història del país. L'empenta i les reivindicacions amb què va nèixer la formació han d'estar ben vives, i amb les piles recarregades per seguir amb força cap endavant.

Per molts anys!

OPINIÓ

Els joves en el punt de mira

Les últimes setmanes s'han posat de moda les celebracions de les macro-botellades, convocades a través de missatges per mòbil o per correu electrònic. Sembla que la gràcia de l'aflorament d'aquests actes rau en la competició entre ciutats per a veure qui aplega més jovent. Davant d'aquesta nova diversió, ha faltat temps per posar sobre la taula el debat social sobre alcoholisme i gamberrisme amb un clar protagonista: el jovent.

Malgrat la criminalització i la incomprensió que els joves hem rebut i amb tota seguretat, continuarem rebent, cal que deixem clar a la societat que no totes les persones d'entre els 13 i els 25 anys llargs formem part del mateix sac.

Des de les Jerc, com a organització juvenil amb uns objectius clars i amb unes ambicions marcades deixem clar que actes com el mencionat "macrobotellot" no responen a cap mobilització de caràcter reivindicatiu. I encara el que és pitjor, la seva convocatòria o el seu exemple distorsionen la visió de la gent sobre els joves i defineixen una realitat totalment aliena a les problemàtiques del jovent d'avui en dia.

Evidentment que reivindicuem l'oci i la diversió, però basat en un model desvinculat del consumisme i apelant la responsabilitat.

Els nois i noies d'avui volem un futur amb garanties, un habitatge digne, un treball amb condicions, una societat lliure i la igualtat en tots els àmbits. Aquest és el veritable debat que posem nosaltres sobre la taula i el que creiem veritablement important i transcendent. •

Marta Vilalta Torres,
Secretària de Comunicació
de les JERC-Ponent

PONENT EN LLUITA és una publicació editada per la Fundació Josep Irla i impresa per Eix de Serveis

Coordinació: David Talavera i Marta Vilalta

Equip de redacció: Neus Malagarriga i Marta Vilalta

Col·laboracions: Èric Bertan, JERC-Lleida, JERC-Alpicat; **Maquetació:** Marta Vilalta

Consulta tota la informació a www.jerc.net i www.jerc.net/bloc

ENTREVISTA A ÈRIC BERTRAN

"M'han robat una edat molt maca de la vida, i no m'ho podran pagar mai"

Èric Bertran va passar de ser un noi normal de catorze anys a ser considerat un heroi pels joves catalanistes i un petit terrorista per l'Estat espanyol. Arran d'uns correus electrònics enviats a les empreses Dia, Leche Pascual i Mercadona perquè etiquetessin en català, l'Audiència nacional el va acusar de terrorista. Ara s'ha acabat el procés, durant el qual va haver d'anar a declarar a Madrid, i recull la seva història en el llibre: "Èric i l'exèrcit del Fènix. Acusat de voler viure en català".

L'Èric en una xerrada a Bell-lloc

Èric, podem dir que a hores d'ara ja està tot solucionat?

Sí, per sort i gràcies al suport que vaig rebre, el cas ja està arxivat. Ara des de casa hem començat a presentar denúncies ja que tenim la sort d'haver trobat una fundació que ens ho pagarà tot, sinó no podríem denunciar. En aquesta democràcia tots som igual davant la llei però només pots denunciar si tens molts diners. De totes maneres no fan cas a les demandes i tot plegat és un procés molt lent. No n'esperem res però almenys constarà.

Per què has escrit el llibre?

El llibre és la millor denúncia, en tant que mediàtica, i la que pensem que pot funcionar. Hi ha moltes coses que van passar que la gent encara no sap, és més, que es van intentar ocultar en el seu dia i que és important que la gent les sàpiga. El llibre també serveix per agrair les més de quinze mil persones que em van donar suport. I, finalment, també he escrit el llibre per treure'm la ràbia i la impotència que he sentit durant tot aquest temps. Tothom va parlar molt del cas, però jo llavors no vaig poder. Ara ha

arribat el meu moment, he pogut treure tot el que tinc a dins per quedar-me tranquil amb mi mateix i girar pàgina per endinsar-me en altres projectes.

Al llibre, moltes vegades escrius amb ironia, fins i tot sarcasme. Ara que ja ha passat tot, es pot mirar amb un somriure?

La intenció del llibre és estendre el missatge a quanta més gent millor per tant no podia fer un llibre trist. Volia relatar-ho tot de forma entretinguda. Si que hi ha trossos que fan riure, ho reconec, però també és important pensar que encara que sembli divertit, allò que relato és real i ha passat en democràcia.

Per tant, encara que hi hagi ironia, és molt trist i ens hauria de fer reflexionar.

Creus que el que et van fer és un càstig exemplar per acovardir?

Suposo que va ser justament això barrejat amb avorriment i sobretot amb molt d'odi. M'imagino que ho hauran fet perquè la gent pensi "ostres si jo també demano l'etiquetatge

en català, em tancaran a la primera".

Amb quines reaccions t'has trobat amb la gent?

En general ha respost molt i molt bé. A qui no li ha semblat bé el tema ja directament no s'ha pronunciat, i això ho agraeixo. Pel carrer la gent normalment em donava ànims, encara que per exemple no fa gaire algú em va cridar "terrorista".

Tens la sensació que t'has fet gran de cop?

Sí, m'han fet fer gran de cop. Durant molts mesos he estat pensant en si em tancaven o no en comptes

de pensar en motos o futbol com feien la majoria de companys. I ara que ha passat tot evidentment estic molt canviat.

M'han robat una edat molt maca de la meua vida que no tornarà i això no m'ho podran pagar.

T'ho penses dues vegades, ara, quan has d'enviar un mail?

La veritat és que no. Si

alguna cosa he après és que si l'Espanya profunda et vol tocar la pera ho farà igual hagi dit una cosa mal dita o ben dita. En el segon cas simplement ho capgiren tot, com va passar amb mi.

Ho tornaries a fer (sabent les conseqüències que pot arribar a tenir)?

El correu que vaig enviar a DIA no ha estat l'últim. N'he enviat més després. A mi ningú m'ha ensenyat perquè no ho he de fer. Just al contrari. M'han ensenyat que els correus electrònics de protesta, al igual que signar els llibres de reclamacions, són les coses que realment fan que hi hagi més respecte per la llengua.

Com a curiositat, penses en ser polític?

Francament estic molt desenganyat de l'actual política. A la meua pàgina personal acostumo a posar-hi opinions al respecte: www.ericbertran.el-fenix.org. Realment el que m'agradaria ser és advocat i periodista.

Has demostrat que ets un noi molt valent, diga'ns un missatge per fer-nos arribar aquest teu coratge.

L'únic consell que puc donar és que per més que les coses pintin malament, és important fer sempre el que un sent. A mi la fiscal m'amenaçava dient que si no deia que era espanyol em tancaria. Jo tenia molta por, però alguna cosa em feia des de dins que no ho digués i no ho vaig dir. El més important de tot és sentir-se bé amb un mateix.

Moltes gràcies.

He escrit el llibre per treure la ràbia i la impotència acumulada

cas

Catalunya Acció Sonora 2006
Barcelona - Països Catalans

De festa amb la cultura catalana

COMPANYIA ELÈCTRICA DHARMA
LAX'N'BUSTO
GERARD QUINTANA AMB JOEL JOAN

GOSSOS
CRIS JUANICO

DR. CALYPSO
ARAMATEIX

LA GOSSA SORDA
RAUXXA

GLISSANDO*

2 ESCENARIS
7h! Sense parar

22/04/06
Palau St.Jordi

20:00h

www.cas06.com

PREUS!
15€
anticipada
18€
taquilla

VOLS AFILIAR-TE A LES JERC?

Si vols afiliar-te o rebre informació, ENTRA A LA WEB WWW.JERC.NET
ALLÍ HI TROBARAS TOT el QUE NECESSITES. I per seguir l'actualitat,
VISITA TAMBÉ EL BLOC OFICIAL DE LES JERC A WWW.JERC.NET/BLOC